

- Γ.- Εάν ἐσκόλωσες τό " Πάτερ ἡμῶν " ; " Αἰσοῦ Σουμέλα, ἐγώ ν' ἀλλάζω κ' εἶμαι.
" Ἄν θέλτς' ἄλλαξον ἐσύ.
- Σ.- Θ' ἀλλάζω καί θά ἔρχουμαι σ' ἐσόν τό ταπιέτ ἀπάν; Κ' ἐπ' ἐκεῖ, ἀποθάνομε ἄς
σό λοιμόν. Μαυράχαρε μ' ἔμνε ἐγώ νοικοκύρα καί θά ἐτέρνες.....
- Γ.- Τήν πλάση σ' ὀσπίτ' κί θά ἐστερέωναμε.
- Σ.- Ἐλπét κί θά ἐστερέωναμε. Κομενόχρονη, χορτοθερῇ, τὰ δουλείας σό γόνατον,
φουρκίουμες καί στέκομε, τὰ χορτάρια θά τοπλαεύουνταν, τὰ ~~δεμάτια~~ δεμάτια
θά κουβαλίουταν κ' ἔνα σειρίν ἄλλα δουλείας καί ἐσύ τό λασίον κ' ἐφῆντς.
Ζουλίεις τό πουῖχί σ', βάλτς' τό γαλιόν σό στόμα σ', ἡ χρά σ' ζατί κόνι-
νον ἄμον μῆλον, γιοσμαλαεύεσαι καί διαβαίντς' πλάν.
- Γ.- (γελαῖ ξεκαρδιστικά) - Γιοσμάς ἔμνε καί εἶμαι καί θά εἶμαι. Ντό ζε-
λεύς-ζυλεύς; Ἐγώ εἶπα σ' ἄτο. Τό πολλά τό νούνιγμαν ἔν διαβολσίνιαν,
καί ἡ διαβολσίνια γερά τόν ἄνθρωπον ἀγλήγορα. Ἀχά τέρεν ἐμέν, πού κ'
ἐνοῦντςα πολλά καί τέρεν κ' ἐσέν, πού ἐνοῦντςες. Ἐσύ ἔρθες κ' ἐγέρασες
κ' ἐγώ πᾶ ἀκόμαν, δόξα τόν θεόν, τροῦ λέγω καί ~~λάσκουμαι~~.
- Σ.- Ἐσύ ἄμον ντό λές, ἐγώ ἀτώρα ἄλλο γιά τ' ἐσέν πᾶ κ' εἶμαι κί ἄρ ἄέτς' πᾶ
πρέπ' νά δίγω σε διαβίζιον καί νά πᾶς παντρεύς μίαν ~~κ' ἄλλο~~. Λοῦκόν πᾶ
ἐν καί δίκαιον πᾶ ἐν, γιάτί νά χαραμιάς τὰ κάλια σ' τῇ νέτε σ'.
- Γ.- (γελαῖ) - Σουμέλα ἐσύ ἀτώρα, ἄμον περιπαίεις τήν γαῖτέν, ἄμον ἐθαρρεῖς
ἐγώ ἀτώρα, γιά νά, τεμιάκ κᾶπως, νά ἔρται, ὁ λόγος ντό φέρ' καί.....
- Σ.- Παντρεύς-παντρεύς, παίρνε σε-παίρνε σε. Ἀναθεμά σε λαφρέ. Τό βάρος ἄς
σά δουλείας τῇ χορτοθερῇ γιά τέρεν καί τ' ἄτουνου πᾶ τῇ μασχαρίας τῇ
λαφροσίνιαν τέρεν.
- Γ.- Τσιάνουμ μή στεναχωρεύεσαι. " Ὅλα θά γίνταν, στέρια-στέρια. Ἐγώ κ' εἶμαι
πού θά κουβαλῶ τὰ δεμάτια, θά τοπλαεύω τὰ χορτάρια, θ' ἐφτάγω τὰ τεέδες;
- Σ.- Σ' ἄλῶνι σ' νιά βρέχ' καί νιά χιονίζ', ~~θᾶ~~ κενίσιον ταπιέτ .
- Γ.- (γελαῖ) - Σ' ἄλῶνι μ' χιόνιμαν κί χιονίζ', ἄμαν βρέξιμον βρέχ'. Κί κρούει
σό νοῦς, ὄντες, γιά νά πίνω ραχάτια τήν τσικάραν, ἐφένα τ' ἄλῶν κ' ἐνεβρά-
εν. (γελαῖ)
- Σ.- Κ' ἐδέβασαμε κᾶ ἐκεῖν' τ' ἄλῶν' καί ντό ἄλῶν' πᾶ ἔτον.
- Γ.- Μέτα μερινιά πᾶ θά δεβάουνταν κᾶ. " Ὅλα τὰ ἰδροκαμάτια μουν νά ἐπόρναμε
ζατί κ' ἐφέρναμε καλή χαρά ἀπέσ' σ' ἀμπάρια μουν, θά ἐγίνουμνες ἐμεῖς πᾶ
ζεγκοίν. Ἀοῖκιον πελιάν ὁ θεόν λᾶς καμμίαν κί δεῖ με.
- Σ.- Ἐσύ ζατί πάντα μέ τῇ μουταράν θέλτς' νά ζῆς. Ἡ ζῆς ντό ἔχ καί θάνατον
ζᾶτ κί νουνίεις.

- Γ.- 'Εγώ νουνίζ'άτο, έσύ κι νουνίεις άτο. 'Αοῦτα ντ'έχτσαμε κι'έγούρεφαμε
θά παίρωμ'άτα και πάμε μέ τ'έμας έκει σόν κόσμον; 'Εμιτι Σουμέλα, ό άν-
θρωπον πρέπ'νά χάρεται άδά σόν κόσμον, νά τρώη και πίν; νά διασιεδάζ'.
- Σ.- 'Αμον ντ'έγροικῶ άς σήν διασιέδασην έρχεσαι. Για πέ με, μέ τίναν έσνε;
- Γ.- (γελα) - Μέ τήν κυρίαν....(συνεχίζει τό γέλιο) -
- Σ.- Εάν μέ τ'έκεινεν τήν...
- Γ.- Σούς μή χαλάντσ'τό στόμα σ'. Κ'έπ'έκει άκούει άτο άντρας άτσ και έφτάει
μας ντό κι'έπαθαμε.
- Σ.- 'Εξίγαν άς σά πολιτείας οί παρχαρέτ'σά χωρία και οί χωρέτ'χῶνε και
στέκνε τό νοῦν άτουν.
- Γ.- 'Απ'άτουνούς, Σουμέλα, θά μαθάνωμε τή ζωής τό μιγίν. 'Εγώ τερῶ άρ άτέν
τήν κυρίαν Φωφών, πώς έφτάει τόν άντραν άτσ; χαρεντερίζ'άτον, κι'έκεινος
πά έκεινεν. 'Ονταν έρται έκεινος μέ τ'αύτεινλητον, άτέ νά έλεπες και
ντό έφτάει άτον. Τυλίζεται σή γούλαν άτ και καλατσεύ'άτον γλυιέα-γλυιέα.
'Εφτά νεγιασμένος πά νά έν, σό μιαν αναπάεται.
- Σ.- 'Εκειν'ίλαεῦνε ό εις τόν άλλον και έσύ πά άμον τόν παλαλόν και τόν
σέφτελον τερείς άτσ'σεῖρ κι'έκειν'πά οί λαφρίδες ζάι κι'έντρέπουνταν;
- Γ.- Λάλα και σέφτελεσα είσαι έσύ. Τό γλυκήν ή γλῶσσα τή Θεοῦ έν και ή έγάπ
σ'άντρώῦνον αναμεσά εύλοῦαν έν. 'Ιστε έγώ κι'έσύ ντό κι ταιριάζομε, τό
καπεέτ όλεν τ'έσόν έν. 'Εναν γλυκήν κα~~χ~~ατοήν άς σό στόμα σ'καμμίαν κι'
έκισα. Κόκκινον τσαχρέν πά ντό έχω, κι σιών'άτο τό μάτι σ', νιά τό πουίχι
μ'θέλτσ', νιά τό τίν τό πορπάτεμα μ'πεινέφιεσαι. 'Ινας τσακωμένος και
κιτριναῖας νά έμνε κι'άλλο πολλά θ'έλογαρίαζες με. Τήν ~~επι~~στη σ'ή κυρία
Φωφώ τόν άντραν άτσ'μέ τό σούς και μέ τό σῆς καλατσεύ'άτον. Κοτσά κεφ-
τέρτσ'έν κι'έκεινε Γιωργάκη μου, λεί άτον, κι'έκεινος έκεινεν, χρυσό μου
και έγάπη μου, γιαμ έκουράστηκες, κι'έναν σειρίν άλλα.
- Σ.- 'Αναθεμά σε φαντασμένε. 'Εκειν'είν'γραμματισμέν'και όλια τουν έχνε
άπές'διαβολσίνιας. 'Εμείς είμες άπλοί άνθρώπ', πάμε σή Θεοῦ τή στράταν.
Κ'έπ'έκει άτά τ'άλλα ντό είπες, έμέν έρχουνταν έμε άμον άτεφθολούκια.
- Γ.- 'Ελπετ έσύ όχι νά λές με, ρίζα μ'και πούλι μ', άμαν καθεαυτοῦ τό όνομα
μ'πά κι λές με. Κομενόχρονε, σέφτελε....
- Σ.- 'Οῦ άπ'άτῶρα πολυχρονεμένε και Βενιζέλε νά λέγω σε.
- Γ.- 'Αοῦτα γιόμ. Γλυιέα μανάχον καλάτσεφον, έχτίμα με άμον άντρας ίσ και
τέρεν έγώ άτότε....
- Σ.- 'Εγώ άέτσ'έπλάστα, τινάν άγαπῶ, άπές'σήν καρδιά μ'άγαπῶ. Τ'άλλα ντό λές
θέλνε κέφ'και ήσυχον καρδιαν. 'Εμείς άς σά βάσανα κι'άς σά τέρτια....
- Γ.- Πέ τό σωστόν. Κ'είσαι μορφωμέντσα.

- Σ.- 'Εσύ είσαι;
- Γ.- 'Εγώ ἂν κ'εἶμαι πᾶ,κἀθουμαι μέ τοί μορφωμέντσ',λέγω,ἀκούγω καί ἄρ
ἀέτσ πᾶ μαθάνω πολλά πράματα,τά ὅποῖα ἐσύ ποτέ χαπάρ δέν τό κ'ἔχεις.
- Σ.- Τ'Ἑλληνικά σ'ἂν θά τεροῦμε,ἐσέβες σό σχολεῖτον,σά ποῖτον τάξιν εἶσαι
κί ξέρομε.
- Γ.- 'Εσέβα καί ἐσέν πᾶ θά βάλλω."Ακουσε Μέλα,τ'ἐμόν ἢ ἐγάπη,πρέπ'....
- Σ.- Πῶς εἶπες με;
- Γ.- Κατά τά λεγόμενα τῇ Φωφῶς κόφτομε ἀπό τό κἀθε ὄνομαν ἢ τήν ἀρχήν ἢ
τό τέλος καί τά ἐμορφίνουμε,δηλαδή τό ἰδικόν σου τό ὄνομαν ἀγαπεμέντσα
γυναῖκα μ'εἶναι Σουμέλα,ἀλλά ἢ πρέπ'νά σέ λέω Σούμε ἢ Μέλα.Καί ἐπει-
δή τό Μέλα ταιριάζει καλλίτερα καί ἰγεύει μέ τό μέλι ἔτσι πᾶ θά σέ
λέω Μέλα."Αν δέν τό ἐκατέλαβες,θά σέ ἐφτάγω μαθέματα μέραν καί νύχταν
γιά νά τό μαθάντσ'.Κ'ἐσύ πᾶ ἐμέν θά λές,Γοργόρ ὄχι,αὐτό ἐφέναμ'ἄτο
σὴν Τουριάν,θά μέ λές ἢ Γρηγοράκη ἢ Ράκη.
- Σ.- 'Εριφ πολλά ρακία ἔπες;
- Γ.- "Ἡ πολλά ἢ ὀλίγα αὐτό εἶναι.Καί ἕναν γὰ'ἄλλο πᾶ εἶναι,αὐτό τό κακόν
τό ἐλάτομα σ'πού μέ κουίζεις ἔτσι ἀγροίκιστα "Γοργόρρρρ,κομενόχρονες,
ἔλα ἀγλήγοραααα " θά τό κόφτσ'ἀπό πάνω σου.Κρεμίζεις τήν ὑπόληψη μ'
μέσα στά τσαμούρια.
- Σ.- "Ολα καλά,ἄμαν τήν κακατοσήσ'πᾶ ντ'ἔλαζες;Τ'Ἑλληνικά πᾶ ἐσιότωσης
καί τά Ποντιακά πᾶ.
- Γ.- Σιγά-σιγά θά μαθάνω,διότι λέγω σε καί αὐτό.Στό καλόν τήν κάμαριν θά
βάλωμε ἀπό τήν πολιτείαν ἀνθρώπς,θά παίρωμε ἐνοίκιον,θά ἐγνωρίζωμε
καί μορφωμένον κόσμον.
- Σ.- 'Ατό κί ἔνεται.'Εγώ κοκκίνοχειλοῦδες καί καπελοῦδες καί φρά καί φροῦ
σό σπῖτι μ'κί βάλλω.
- Γ.- "Ας σό λές χαπάρ ἔεις; 'Εγώ ἐδένα λόγον.
- Σ.- "Αν ἐδέκες,παίρτσ'ἄτο ὀπίσ'. 'Εσύ ἄτώρα κάμποσον μορφωμένος εἶσαι,θά
εὐρήκς δικαιολογίαν.
- Γ.- Δικαιολογίαν εὐρήκω,ἄμαν κί θέλω νά εὐρήκω."Ας ἐξέρτσ'ἄτο,πρέπ'ν'ἄλ-
λάεις γνώμην.
- Σ.- 'Εγώ πολιτιανούς σό σπῖτι μ'κί βάλλω.
- Γ.- Αὔριον ἀδά εἶν',ἐπέρα καί καπάρον.
- Σ.- Οὐῖ ν'ἀοιλί ἐμέν.'Εγώ εἶμαι συνηθισμέντσα ὥς τό βράδον νά ταβίζω μ'έ
τ'ἄτόν κ'ἄτώρα ἂν ἔρχουνταν οἱ ξέν',πῶς θά ἐφτάγω;
- Γ.- Τό ζῶρι σ'ἄτό ἔν.'Εγώ πᾶ τό σωστόν γιά τ'ἄτό τό περσόν θά φέρ'ἄτσ'.

για να ὀρθῶνω σε ⁷βναξάι.

Σ.- (ἀποκορυφώνεται ἡ ὀργή της) - Κομενόχρονε, κομενόχρονε, κομενόχρονε.

Γ.- Πέ καί χόρτασον, τσίγγι ἄς σό αὐριον καί πλάν ἄλλο κι θά ἐπορῆς νά
λές ἄτο.

Σ.- Κομενδooooχρονε.

Γ.- Χαερσούουουζενα καί αὐτῶουουχολος.

Σ.- "Ωωωφ.

Τ Ε Λ Ο Σ